

Sygn. akt IV U 1190/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 października 2014r. w S.

odwołania R. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 23 września 2013 r. Nr (...)

w sprawie R. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 1190/13

UZASADNIENIE

Decyzją z (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił R. S. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy wskazał, że do pracy w warunkach szczególnych zaliczył ubezpieczonemu staż w wymiarze 14 lat, 9 miesięcy i 22 dni, zaliczając do pracy w warunkach szczególnych okres zatrudnienia w (...) od 04.11.1981 r. do 01.08.1998 r. i od 01.10.1990 r. do 31.12.1998 r., z wyłączeniem okresu urlopu bezpłatnego od 15.10.1990 r. do 15.11.1990 r. oraz zwolnień lekarskich w ilości 18 dni.

Odwołanie od w/w decyzji złożył R. S. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu wskazał, że do pracy w warunkach szczególnych powinien być również zaliczony okres zatrudnienia na stanowisku tokarza od 01.09.1971 r. do 14.06.1974 r. Wskazał, że jego praca w tym okresie polegała na wykańczaniu odlewów poprzez obróbkę wiórową – toczenie i faktycznie był operatorem maszyn do obróbki wiórowej odlewów żeliwnych, co stanowi pracę w warunkach szczególnych (odwołanie k.2 i 8-9).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony **R. S.** ur. (...) w dniu (...). ukończył (...)rok życia. W dniu 3 września 2013 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 28 lat, 11 miesięcy i 13 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 28 lat, 11 miesięcy i 13 dni, a okresy nieskładkowe 18 dni. Ponadto organ rentowy stwierdził, że ubezpieczony udowodnił staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 14 lat, 9 miesięcy i 22 dni zaliczając do pracy w warunkach szczególnych okres zatrudnienia w (...) od 04.11.1981 r. do 01.08.1988 r. i od 01.10.1990 r. do 31.12.1998 r.

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w warunkach szczególnych decyzją z 23 września 2013 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 23.09.2013 r. k.15 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Ubezpieczony był zatrudniony w okresie od 10 października 1968 r. do 13 listopada 2000 r. w Fabryce (...) Sp. z o.o. w Ł. (świadczenie pracy k. 7 akt emerytalnych). Od 10.10.1968r. został zatrudniony jako uczeń w ramach umowy o praktyczną naukę zawodu na okres 3 lat. Następnie od 1 lipca 1971 r. powierzono R. S. obowiązki tokarza –stażysty na wydziale P-2 (następnie na wydziale W-2). Dnia 14 czerwca 1974 r. R. S. zwrócił się o przeniesienie go z dotychczas zajmowanego stanowiska tokarza na wydziale W-2 na stanowisko wytaczacza na wydziale W-4. Z dniem 15 czerwca 1974 r. powierzono ubezpieczonemu obowiązki wytaczacza (akta osobowe oraz k. 10 akt sprawy).

Fabryka (...) Sp. z o.o. w Ł. zajmowała się produkcją maszyn budowlanych: przesiewaczy, koparek. Przedmiotowa fabryka miała swoją odlewnię żeliwa i na wydziale W-2 miała miejsce obróbka odlewów żeliwnych oraz obróbką odlewów nieżelaznych (tzw. kolorowych), które przychodziły do zakładu. Ubezpieczony od 1 lipca 1971 r. do 14.06.1974 r. pracował na tokarce, jego praca polegała wiórowym zdejmowaniu warstw żeliwa w celu uzyskania odpowiedniego kształtu detalu służącego do produkcji maszyn budowlanych. Obróbka na tokarce jest obróbką wiórową. Ubezpieczony oprócz odlewów żeliwnych obrabiał również odlewy kolorowe: z mosiądzu, brązu, obrabiając detale tj. głównie tulejki, które również były wykorzystywane do produkcji maszyn produkowanych przez pracodawcę. Obróbka wiórowa materiałów kolorowych zajmowała ubezpieczonemu ok. 2-3 dni w tygodniu w zależności od ilości dostarczonych odlewów (zeznania świadków: S. G. k.23v, B. O. k. 22, zeznania ubezpieczonego k. 22v, 28v, 29-29v).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (okoliczności niesporne, oświadczenia zawarte we wniosku o emeryturę –k. 2 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie R. S. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie

z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy i nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Ubezpieczony podniósł, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych, gdyż stale i w pełnym wymiarze czasu pracy oprócz okresu uznanego przez organ rentowy wykonywał również w Fabryce (...) Sp. z o.o. w Ł. pracę w okresie od 01.09.1971 r. do 14.06.1974 r. na stanowisku tokarza przy obróbce odlewów żeliwnych. Ubezpieczony podniósł, że praca na tokarce stanowi obróbkę wiórową i faktycznie wykonywał pracę, która powinna być zakwalifikowana jako praca na stanowisku operator maszyn do obróbki wiórowej odlewów żeliwnych.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy dał podstawy do ustalenia, że w okresie wskazanym przez ubezpieczonego pracował on jako tokarz przy obróbce odlewów żeliwnych i metali kolorowych: mosiądzu i brązu. Na powyższe wskazują zeznania świadków: S. G. (2), B. O. (2) i zeznania samego ubezpieczonego. Bezspornie ustalono, że Fabryka (...) Sp. z o.o. miała własną odlewnię żeliwa, natomiast odlewy z metali kolorowych przychodziły do fabryki z zewnątrz. Wymienieni świadkowie wskazali, że ubezpieczony oprócz obróbki odlewów żeliwnych wykonywał również obróbkę metali nieżelaznych: brązu, mosiądzu. Świadek B. O. (2) wskazał również, że ze względu na to, że ubezpieczony był dobrym tokarzem to w dowód uznania został on przydzielony do obróbki odlewów metali nieżelaznych. Sam ubezpieczony przyznał natomiast, że obróbka metali kolorowych zajmowała mu 2-3 dni w tygodniu w zależności od ilości dostarczonych odlewów.

Zgodnie z Wykazem A, działem III poz. 23 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze do pracy w warunkach szczególnych należy wybijanie, oczyszczanie i wykańczanie odlewów. W zarządzeniu nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego w załączniku nr 1, dziale III, poz. 23 pkt 3 wskazano stanowisko pracy - operator maszyn do obróbki wiórowej odlewów żeliwnych jako pracę wykonywaną w warunkach szczególnych.

Tokarki, na których pracował ubezpieczony to obrabiarki przeznaczone do obróbki skrawaniem (czyli obróbki, polegającej na ścinaniu małych części obrabianego materiału – wiór) przedmiotów o powierzchniach takich, jak powierzchnie brył obrotowych (stożki, kule, wałki, gwinty zewnętrzne, gwinty wewnętrzne). Obróbka tokarką to toczenie. Toczenie polega na wprawieniu obrabianego przedmiotu w ruch obrotowy i skrawanie jego powierzchni. Mając na uwadze powyższe tokarkę należy uznać, za maszynę do obróbki wiórowej odlewów. Niemniej jednak jako praca w warunkach szczególnych kwalifikowana jest tylko praca operatora maszyn do obróbki wiórowej odlewów żeliwnych, a ubezpieczony oprócz obróbki odlewów żeliwnych, wykonywał również 2-3 dni w tygodniu obróbkę metali nieżelaznych tj. mosiądz i brąz. Obróbka metali nieżelaznych według wymienionego zarządzenia resortowego nie jest kwalifikowana jak praca w warunkach szczególnych. Wobec powyższego brak jest podstaw do uznania, że ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w okresie od 01.09.1971 r. do 14.06.1974 r. jako operator maszyn do obróbki wiórowej odlewów żeliwnych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie, wobec nie udowodnienia przez ubezpieczonego 15 –letniego stażu pracy w warunkach szczególnych na dzień 01.01.1999 r. i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.